

uvidela in je, vendar samo ponekod, omenjene funkcijonarje postavila v VI. čin. Ker so pa le-ti svétniki skoro brez izjeme seniores med kolegi in ker imajo tudi pri manjših zbornih sodiščih bistveno isti posel — pri večjih jih je pač več —, zato nasvetujemo po prej izrečenem principu in gotovo pravično: vsi svétniki sodnih dvorov I. inštance in vsi državni pravdniki tvorijo vkupe v vsakem višjesodnem okrožju jeden skupen status za pomikanje v VII. činovni razred.

Mislimo, da oba naša nasveta odobre strokovnjaki in lajki, ker se nam vidita jedino prava, da se nepotrební zavid in rivalstvo med dotičnimi sodnimi uradniki umakne zadovoljstvu in zdravi stabiliteti.

Želimo, da se izrazijo morda tudi drugi nasveti in da se nam naznanijo podatki iz okrožij drugih nadsodišč. V to svrho prosimo, da se ta članek ali njega vsebina ponatisne v strokovnih in drugih novinah.

—o—

Ròk za pritožbe zoper odmero stroškov v slučajih prestopkov.¹⁾

I.

V 4. št. let. »Sl. Pravnika« na str. 102 opozarja g. K. W. na dejstvo, da teče po pravnem nazoru in po večletni praksi ljubljanskega prizivnega sodišča za pritožbe zoper odmero stroškov v slučajih prestopkov 14-dnevni rok (§ 395 k. pr. r.), a ne samo tridnevni (§ 481 k. pr. r.).

Po obstoječem zakonu pa ta nazor in praksa nista prava, temuč mora tu veljati samo tridnevni rok.

§ 395 k. pr. r. sicer določa rok takim pritožbam na 14 dni, toda to določilo ne more veljati v postopanju zaradi prestopkov,

¹⁾ Priobčilo gospoda K. W. v 4. št. našega lista glede tozadevne prakse prizivnega sodišča ljubljanskega je obudilo mnogo zanimanja, vzlasti ker je že v naslednji 5. številki (str. 160) zaznamovan prehod v drugačno prakso. Predno je izšla 5. številka, imeli smo že v rokah danes priobčeni članek I., ki brani 3-dnevni rok.

ker je za le-te slučaje dan poseben propis v § 481 k. pr. r. (§ 447 k. pr. r.) Res, da § 481 k. pr. r. ne imenuje pritožbe radi odmere stroškov; ne našteva pa tudi drugih pritožbenih slučajev in prav zato, ker se glasi splošno, velja za vse pritožbe proti odločbam okrajnih sodišč, ako niso podvrženi prizivu. Po nasprotnem mnenju bi tudi dosledno taka pritožba od okrajnega sodišča morala iti na sodni dvor druge stopinje, a vendar se je ustanovila praksa, v §-ih 13 in 481 k. pr. r. utemeljena, da se odpošilja na prizivno sodišče pristojnega zbornega sodišča (»Allg. österr. Gerichtszeitung« 1895 št. 83.).

Za tridnevni rok so tudi komentarji, n. pr. J. Mitterbacher, dr. S. Mayer pri §-u 395 k. pr. r.; zanj je tudi najvišje in kasacijsko sodišče v plenarni odločbi s 1. dne julija 1887 št. 4519 (dr. R. Nowak-ove zbirke št. 1075).

Dež. sod. svetnik Mayer zastopa v 1. št. »Allg. oesterr. Gerichtszeit.« 1878 nasprotno mnenje, češ, da stoji § 395 k. pr. r. zaprav izvan določil, ki se tičejo pravega kaz. postopanja, da imajo njegova določila v resnici značaj civ. spornega postopanja, torej povsem veljavo glede odmerjanja kaz. stroškov pri zbornem, kakor pri okrajnem sodišču; dotična pritožba je v bistvu tudi jednaka bodisi zoper sklep zbornega ali okrajnega sodišča, zakaj naj bi bila torej razlika v dobi pritožbenega rokú?

Prej omenjeni razlogi, predvsem pa določno besedilo zakona pa ne opravičujejo ravnokar navedenega sklepanja. Vsled določbe §-a 6 k. pr. r. je pritožbeni rok pač kratek, toda jednak je tudi pri važnejših pravnih pomočkih. »De lege ferenda« bi bilo morda nasvetovati 14-dnevni rok, pri obstoječem zakonu pa znaša samo tri dni.

V.

II.

V 4. št. let. »Sl. Pravnika« je priobčil g. K. W., da praksa ljubljanskega deželnega sodišča daje 14-dnevni pritožbeni rok, a ne 3-dnevnega proti sklepom, s katerimi se odmerjajo stroški strank pri prestopkih. Žal, da ni navedel za to razlogov. V 5. št. »Pravnika« se pa izreka, navedši naredbo justičnega ministerstva in odločbo vrhovnega sodišča, za 3-dnevni rok na podlagi §-a 481 k. pr. reda.

Pravilnost 14-dnevnega rokú se da izvajati nastopno:

§ 481 k. pr. r. dovoljuje proti sodnim odločbam, v kolikor niso »podvržene« prizivu, pritožbo v treh dneh. Tako tudi praksa v mnogih krajih, razlagajoč § 481 kr. pr. r., da gre 3-dnevna pritožba proti vsem odločbam, v kolikor niso podvržene prizivu.

XXVI. poglavje o prestopkih nima nobenih določil o odmeri stroškov in je po teoriji in praksi v tem oziru nedvomno poslovati v smislu §-ov 394 in 395 k. pr. r.; vse postopanje, zaslišanje nasprotnika itd. se mora vršiti po teh §-ih, in tako bi moral veljati tudi 14-dnevni pritožbeni rok §-a 395 k. pr. r.

Stroški pri prestopkih so lahko ravno toliki in še obilnejši, kakor v posameznih slučajih hudodelstva, posebno pri prestopkih proti varnosti časti. Pritožba radi stroškov (§§ 394 in 395 k. pr. r.) je v postopanju radi hudodelstva čisto samosvoja, posebna pritožba. Ker pa zakon za postopanje zaradi prestopkov nima posebnih določil o stroških, in se je glede stroškov nedvomno tudi pri prestopkih ravnati po §§ 394 in 395 k. pr. r., obdrži samostojni pravni pripomoček pritožbe proti odmeri stroškov v smislu §-a 447 k. pr. r. tudi isto veljavo, kakor posebna pritožba za prestopke in sicer tudi glede rokú, ki po §-u 395 k. pr. r. znaša 14 dnij.

Povsod, v starih in novih zakonih je plačilni rok v sodnih določbah daljši, večinoma 14dnevni, a 8dnevni v sumarnih postopanjih, — razun v posebno nujnih meničnih in enakih; kjer znaša 3 dni. Novi civilnopravdni zakoni dovoljujejo tudi v malotnem postopanju 14-dnevni plačilni rok. A tudi v kazenskem postopanju dajo sodni (oficijelni) obrazci 8dnevni plačilni rok za izterjevanje uradnih stroškov. Kako naj bi toraj glede kazenskih pravnih stroškov posamezne stranke veljalo neekonomično načelo samo 3dnevnega pritožbenega roku? Kajti pritožbeni rok je vedno tudi plačilni rok.

Ker so pa dotične naredbe just. ministerstva in odločbe vrhovnega sodišča posebno na deželi malokomu pristopne, naj bi jih »Sl. Pravnik« objavil.¹⁾

Dr. Fr. M.

¹⁾ Niti naredba justičnega ministerstva od 9. julija 1878 št. 7075 niti kasacijski odločbi od 16. oktobra 1884 št. 5829 v zbirki št. 669 in od 1. julija 1887 št. 4519 v zbirki št. 1075 ne podajajo direktno razlogov za tri-dnevni pritožbeni rok, nego se v njih v prvi vrsti dokazuje, da za odločitev na pritožbe proti odmeri stroškov v slučajih prestopkov ni pristojno višje deželno sodišče, nego sodni dvor prve instance.

Ured.

